

Uvodnik

Andrej Bratuž

Naši predhodniki in vzorniki

Ko razmišljamo o tem, kaj smo in kaj počnemo, kaj želimo in kam težimo, ne moremo mimo tega, ne da bi pomislili, čigavi dediči smo. Katera koli je že naša dejavnost, ima prav gotovo svoje korenine v prejšnjih generacijah oz. v bližnji in daljni preteklosti. Sami pač izhajamo iz določene duhovne, kulturne in družbene tradicije, kar gotovo vpliva na našo sedanost, v katero smo vključeni kot posamezniki in kot skupnost.

Vse to se danes kaže tudi v naši dejavnosti: s tiskano besedo se tedensko obračamo na našo javnost ter svojim bralcem posredujemo informacije o tem, kar se dogaja zlasti pri nas. Poleg tega pa skušamo tudi idejno oblikovati zavest bralcev, jim nevsiljivo formirati osebnost in prispevati k njih rasti tudi v medčloveških odnosih.

Novi glas izhaja iz nazorske in kulturne tradicije že prej obstoječih slovenskih tednikov v našem zamejstvu. To so bili zlasti Slovenski Primorec, Katoliški glas in Novi list. Omembe vredni so tudi nekdanji tednik Demokracija. Vsi so temeljili na osnovi krščanskega svetovnega nazora, slovenstva, pluralizma, demokracije in socialne pravičnosti. In po teh načelih delujemo danes tudi mi.

Omenili smo časopise, ki so izhajali pred Novim glasom. Urejevali so jih in vanje pisali tako slovenski primorski duhovniki kot laiki, ki so vse bogato in dragoceno delo opravljali nesebično in brezplačno. Šele v zadnjih letih je prišlo zraven nekaj poklicnih novinarjev, ki skupno z drugimi in z zunanjimi sodelavci ustvarjajo in oblikujejo naš tednik. To so bili predvsem msgr. Mirko Brumat, msgr. Alojzij Novak, duhovnik Stanko Stanič, nato msgr. Kazimir Humar, duhovniki Jože Jurak, msgr. Stanko Zorko, msgr. Lojze Škerl in Dušan Jakomin. Pri reviji Pastirček pa še msgr. Srečko Gregorec in sedaj dekan Marijan Markežič.

Danes bi se radi še spomnili osebnosti, ki ima v tem okviru svoje posebno mesto. In to še zlasti zato, ker prav v teh dneh poteka stoletnica njegovega rojstva. 26. septembra 1907 se je namreč v Idriji rodil msgr. dr. Franc Močnik, dolgoletni odgovorni urednik Katoliškega glasa. Močnik je bil seveda zelo poliedrična osebnost, najprej doktor in potem profesor matematike in fizike na goriški klasični gimnaziji - liceju, nato duhovnik vse tja do funkcije apostolskega administratorja goriške nadškofije v delu, ki je bil po vojni priključen Jugoslaviji, in nato nasilno pregnan čez mejo. Tu je nato v dušnopastirskem oziru pripravil ustanovitev slovenske duhovnije pri svetem Ivanu, bil pa je tudi stolni kanonik. Sicer pa je Močnik opravljal veliko vzgojno delo v zavodu Alojzijevejšče, kjer je bil tudi ravnatelj in zbiral dijake v dijaških krožkih.

Dr. Franc Močnik je gotovo v Gorici opravil veliko delo zlasti med mladino. Kot že napisano, je zelo skrbel za vsestransko rast predvsem dijaške mladine, za katero je poleg dela v krožkih tudi prirejal zanje poletne počitnice v Žabnicah, kjer je kasneje zgradil kočo sv. Jožefa.

Sam imam, kot sicer premnogi nekdanji dijaki, na vse to lepe spomine. V nas je vzgajal in spodbujal globoko versko in narodno zavest, podpiral našo študijsko in osebno rast. Za vse to smo mu ob stoletnici rojstva iskreno in globoko hvaležni. - Zapustil pa nas je prve dni novembra leta 2000.

Prav Močnikov lik je zato ob še drugih že prej imenovanih osebnosti tudi danes lahko poučen zgled in plemenito vodilo pri našem časnikarskem delu in to v korist in dobrobit celotne naše slovenske skupnosti v zamejstvu.

Gorica naj bo vzor prijateljstva med narodi

Poti spomina in sprave

Foto DPD

Po hudi naravni katastrofi v Sloveniji

Pomagajmo, bodimo solidarni s prizadetimi in preizkušanimi!

Kdor hitro da, dvakrat da, pravi slovenski pregovor, ki je tokrat več kot umesten. Po veliki naravni katastrofi v domovini Sloveniji, ko je vodna ujma zahtevala sedem človeških življenj in naredila ogromno gmotno škodo predvsem v Rovtahn, v Železnikih, na Cerkljanskem in drugod po Gorenjskem ter v širši Sloveniji, se je sprožila humanitarna akcija

zbiranja prepotrebne pomoči za prizadete prebivalce. Slovenska vlada je pod vodstvom predsednika Janeza Janšer izjemno hitro ukrepala, obnovitvena dela so v teku, vodna ujma je odnesla tudi Unescov kulturni spomenik bolnišnico Franjo, za katero je slovenski minister za kulturo

Vasko Simoniti zatrdil, da bo v celoti obnovljena.

Pomagajmo tudi mi potrebnim ljudem! Denar zbiramo v naših uredništvih v Gorici in v Trstu, nabirko bomo osebno izročili naši prijateljici Jožici Ličen iz slovenske Karitas, ki bo poskrbela, da bo prišel neposredno v roke potrebnim rojakom na najbolj prizadetih območjih!

Pogovor

Ob 40-letnici
mašništva govori
doberdobski
župnik g.
Ambrož Kodelja
o svojem
poslanstvu

3

Razstava

Akvareli
goriškega
slikarja
Andreja
Kosiča so
na ogled
v galeriji gradu
Dobrovo v Brdih

9

Pogovor

Predsedniški
kandidat
mag. Mitja
Gaspari
spregovoril o
bližnjih volitvah
v Sloveniji

14

Gorica, 17. - 22. decembra 2007

Evropska unija je odločila, da bodo ob vstopu Slovenije in ostalih držav v schengensko območje praznovanja tega pomembnega dogodka potekala od 17. do 22. decembra 2007. Kot nam je sporočil tiskovni urad goriške občinske uprave, je med petimi izbranimi evropskimi mesti tudi Gorica, v katero bo prispel Franco Frattini, podpredsednik Evropske komisije ter komisar za pravosodje, svobodo in varnost. Tako je bil g. Frattini obljubil prijateljstvo in nekdanjemu kolegu v parlamentu, senatorju Ettoreju Romoliju, ko je bil le-ta izvoljen za župana glavnega mesta našega Posočja. Verjetno bosta podpredsednika komisije spremljala italijanski in slovenski minister za notranje zadeve, Giuliano Amato in Dragutin Mate.

Z velikim zadovoljstvom je župan Romoli izjavil, da "prisotnost Franca Frattinija, če bo potrjena, in obeh ministrov za notranje zadeve bo slavnostno obeležila dogodek, ki bo spremenil življenje vseh Goričanov." Ni pa še informacij glede lokacije, kjer naj bi potekala manifestacija. Župan Romoli je na to izjavil, da bi želel izbrati t.i. Rdečo hišo (mejni prehod na Rožni dolini) kot simbolično mesto za mejo, ki je šestdeset let vplivala na družbeno, politično in gospodarsko življenje Gorice in njene okolice.

Pred kratkim je evropski komisar Frattini izjavil slovenskemu veleposlaniku v Bruslju, da bo širitev schengenskega območja pravo božično darilo njegovemu narodu. Izjavo sta z zadovoljstvom sprejela zunanji minister Dimitrij Rupel in celotni slovenski tisk.

Kratke**Velik uspeh MePz Hrast iz Doberdoba**

Mešanemu pevskemu zboru Hrast in njegovemu dirigentu Hilariju Lavrenčiču gre vse priznanje za uspešno udeležbo na nedavnih "Mokranjčevih dnevih" v Negotinu v Srbiji. Gre za dolgoletno pomembno glasbeno prireditev, ki se ponaša z zelo strogimi umetniškimi kriteriji. Na tem uglednem zborovskem tekmovanju je naš zbor kot edini predstavnik celotnega slovenskega prostora v ostri mednarodni konkurenci zelo kvalitetno izvedel svoj program in za svoje izvajanje prejel drugo nagrado. Zbor Hrast je tako ponovno izpričal svojo visoko izvajalsko raven, za kar mu gredo vse naše čestitke. / Svet slovenskih organizacij

Ob začetku šolskega leta na Krminskem

Novo šolsko leto se je s starimi nerešenimi problemi začelo tudi na Krminskem. Malčki slovenskega vrtca še zmeraj delijo prostore v kompleksu stavb z zasebnim italijanskim vrtcem, za katerega skrbi sestre Božje previdnosti. Že dalj časa si Slovenci prizadevamo za preselitev vrtca v drugo stavbo, vendar do rešitve niti letos ni prišlo in domača občina je ponovno podpisala pogodbo s sestrami.

V plešivski šoli, ki je poimenovana po L. Zorzutu in jo letos obiskuje 29 otrok, pa se že dalj časa soočajo s prostorsko stisko. Stavbo si je zato ogledal tudi novi pristojni odbornik, ki je povedal, da bi s tehničnega vidika prostore lahko razširili in jih prilagodili, vendar bi bilo potrebnih približno 100.000 evrov, s katerimi danes občinska uprava ne razpolaga. V ta namen bo občina, ki jo vodi župan Patat, naslovila na deželo prošnjo za prispevek 130.000 evrov, ki bi ga črpali iz državnega sklada za šolske stavbe.

O možnosti, da bi krminskim malčkom in osnovnošolskim otrokom namenili avtonomno stavbo in jih združili ter obenem opustili plešivsko poslopje, pa se letos ne razpravlja.

Predlogi opozicije sovodenjskemu županu

Predstavniki opozicije v občinskem svetu v Sovodnjah so na župana Petejana naslovili pismo s prošnjo, da bi na prihodnji seji občinskega sveta poročal o poteku del na gradbišču nogometnega igrišča. Dela bi se morala končati že do začetka pomladi, potem do poletja, vendar pa so se stvari, kot se zdi, zasukale drugače. Svetniki liste Združeni so zaskrbljeni zaradi velike zamude, saj na gradbišču že več mesecev ni delavec. Župana posebej naprošajo, da na prihodnji seji poroča o novem roku za dokončanje del, o razlogih zamude pri izvajanju ter o odločitvah, ki jih je ali njih namerava uprava sprejeti v zvezi s tem.

Baklada v Doberdobu z Družinskim triom Novina

V soboto, 29. septembra, bo ob 20. uri po vaških ulicah v Doberdobu že tradicionalna baklada, ki jo organizira Združjenje prostovoljnih krvodajalcev iz Doberdoba. Izkupiček večera bo namenjen vzdrževanju doma VIA DI NATALE, ki nudi brezplačno gostoljubje sorodnikom bolnikov in bolnikom samim na zdravljenju v onkološkem centru v Avianu (PN). Na bakladi bo sodelovala godba na pihala KRAS iz Doberdoba, ki je že vrsto let tradicionalni gost te manifestacije in s svojo glasbo pestri vzušje vseh prisotnih. Novost letošnje baklade je koncert družinskega tria Novina iz Otočca, ki bo nastopal v župnijski dvorani v Doberdobu ob zaključku baklade. Družina Novina je pred leti ustanovila Humanitarno društvo Marijana in Vladke Novina. Društvo zbira denar predvsem za hematološki oddelek Pediatrične klinike. Že 18 let prireja dobrodelne koncerte pod geslom "Samo življenje za druge je vredno življenja", na katerih dva sinova mame Vladke poprimejo za instrumente.

Grad Kromberk glasbeno prizorišče

Grad Kromberk je bil tudi letos prizorišče zadnjega koncerta mednarodnega festivala dvorne glasbe, ki ga prireja goriško središče Dramsam. Gre za združenje, ki s posebno vnemo goji antično glasbo med 12. in 16. stol. tudi z istoimensko instrumentalno skupino, ki nastopa na številnih festivalih po Evropi. Niz dvorne glasbe so zaobjeli s koncertom v Sloveniji. Z naslovom O pomladi, ljubezni in vojni sta ga sooblikovala znani slovenski kantavtor, pesnik in glasbenik Jani Kovačič in skupina Dramsam. Glasbena pripoved je slonela na prepletanju srednjeveških melodij, ki so jih izvajali z antičnimi glasbili; bil je to poklon ljubezni do idealiziranih ženskih figur, kakršne so imeli posebno radi trubadurji. Poleg tega je izstopala seveda osebna interpretacija slovenskega glasbenika, ki je dal večeru svoj pečat. Letošnji niz se je začel meseca julija, kromberški večer pa je obsegal enaindvajset koncertov, ki so jih priredili v 16 različnih krajih naše dežele s posebno pozornostjo do zgodovinskih mestnih kotičkov, gradov, trgov in manjših cerkva. Kot je povedal umetniški vodja Paolo Cecere, je bila publika na večerih raznolika in številna, spoznala je, da je to bogato obdobje, ki nima kaj zavidati slavnijim glasbenim stoletjem in da je to glasba, ki ni namenjena le ožji skupine izvedencev.

ZCPZ Orgelski tečaj za otroke**Mladi orgelski upi**

benega predznanja. Morali so se torej naučiti najprej brati note, jih počasi zaigrati z eno samo roko in nato z obema. Sprijeli so se tudi s prvimi osnovami teorije. Z novim šolskim letom, ki se je pravkar začelo, se bo tečaj nadaljeval. Možni so še dodatni vpisi. Kdor želi, lahko za vse informacije pokliče na Združenje cerkvenih pevskih zborov Gorica, drevored 20. septembra 85, od ponedeljka do petka med 8. in 14. uro (tel.

0481 31817). V četrtek, 27. septembra, nam bodo gojenci tečaja z nastopom, ki bo v cerkvi v Rupi ob 20. uri, prikazali pridobljeno znanje. Pridružili se jim bodo tudi vrstniki iz Mirna. Na koncu bosta zaigrala še Mirko Butkovič in flavtist Fabrizio Nardi iz Štarancana. Vsi ste seveda vabljeni, da se udeležite koncerta. Ob tej priložnosti vam tudi sporočamo, da bo imel gospod Butkovič v soboto, 20. oktobra, zvečer, samostojni orgelski koncert v cerkvi sv. Ivana v Gorici. Kaj več o tem dogodku bomo sporočili v naslednjih tednih.

Deželna civilna zaščita za Štmaver in Štandrež
Dva potrebna in pomembna posega

V Štmavru so spet usposobili del ceste, pod katerim je lanskega oktobra prišlo do usada. Za problem se je od vsega začetka zanimal deželni svetnik Mirko Špacapan, ki si je tudi sam večkrat ogledal škodo z deželnima odbornikoma Moretonom in Iacopom ter z deželnimi funkcionarji Civilne zaščite in odgovornimi družbe IRIS; slednja se je na začetku pravdala z občinsko upravo in ni priznavala krivde za usad, ki naj bi ga povzročilo puščanje vodovodne cevi. Špacapan si je močno prizadeval, da bi režijo prevzela civilna zaščita, saj je bilo jasno, da bi se drugače nereseno stanje vlekle v nedogled. Cesta, ki je glavni dostop v Štmaver, ima tako nove opornike in povsem nov asfaltni plašč. Dela, ki so bila opravljena v rekordnem času, so stala približno 160.000 evrov.

Drugi pomemben poseg, katerega dela gredo prav te dni h koncu, zadeva sanacijo in utr-

ditev levega brega Soče na območju Štandreža. Tu je v zadnjih letih, predvsem po izgradnji bližnjega jezera, rečna struga postopno spremenila svoj vodni tok in začela izpodjedati krhki breg.

Predsednik rajonskega sveta je na problem opozoril deželnega svetnika Špacapana v začetku leta 2005. Kmalu za tem je svetnik SSK organiziral tehnični ogled odgovornih pri civilni zaščiti. Pristojni so se prepričali o stanju in naposled pripravili okvirni načrt posega. Maja istega leta je deželni odbor odobril načrt nujnih posegov za ponovno vzpostavitev varnih razmer v krajih, ki so utrpeli posebno škodo med poplavlami v mesecu novembru leta 2002, in tako je tudi štandreški primer dobil svojo postavko v višini 400.000 evrov. Špacapan je vseskozi sledil zadevi, ki se je birokratsko izkazala dokaj zapletena, saj so finančne postavke izhajale iz državnih blagajn. Poleg tega sta se deželna in občinska uprava obotavljali s pričetkom del, prva, ker je imela že veliko odprtih gradbišč, druga pa, ker je zadevni poseg pri Štandrežu presegal po zahtevnosti sposobnosti krajevne uprave. Končno so letos spomladi odprli delovišče; potek del, v vrednosti približno 300.000 evrov, je vestno spremljal predsednik rajonskega sveta Breščak, s katerim si je potek del nekajkrat ogledal tudi svetnik Špacapan. Nedvomno je na tem mestu problem rešen, ostaja pa dejstvo, da bi se s smotrnejšim upravljanjem okolja in naravnih virov velikokrat lahko izognili nujnosti takih posegov.

Likovni izdelki goriških osnovnošolskih otrok, ki so sodelovali na natečaju Polžkov abonma praznuje s Piko Nogavičko ob 10-letnici Goriškega vrtljaka in ga je razpisal Kulturni center Lojze Bratuž, so sedaj razstavljeni v Velenju ob tamkajšnjem vsakoletnem festivalu Pika Nogavička.

Štandreški rajonski svet**Aroganca desnice**

Desničarski rajonski svetovalci so prepričani, da si lahko privoščijo tudi v rajonskih svetih samovoljne in arogantne nastope, ker imajo v rokah goriško občinsko upravo. Njihov namen je dokazati, da so oni gospodarji. Pri tem ne štedijo z argumeni in načini postopanja, ki niso najbolj demokratični. V štandreškem rajonskem svetu so grobo napadli predsednika Marjana Breščaka, češ da ne

rešujejo v gostilni. Lep zgled demokracije. Sicer pa svetovalci desnice ne more imeti v ospredju vprašanje Štan-

rešujejo v gostilni. Lep zgled demokracije. Sicer pa svetovalci desnice ne more imeti v ospredju vprašanje Štan-

rešujejo njihovih predlogov. Po vasi so tudi razdeljevali letake, s katerimi so pozivali občane, naj se udeležijo javne skupščine, ki jo predsednik skuša bojkotirati. Njihov poziv je padel v vodo, saj so bili na kraju sklica še tisti maloštevilni sedeži prazni. Pri vsem tem naj zabeležimo, da je v štan-

dreža, saj večina jih sploh ne prebiva v tem kraju. Predsednik Breščak in ostali slovenski predstavniki so s konkretnimi posegi že večkrat dokazali, da vodijo rajonski svet ob upoštevanju ostalih svetovalcev v skupno dobro. Pri tem uživajo podporo velike večine prebivalstva.

Slovenska skupnost za Morettona

V soboto, 22. septembra, je zapadel rok za predložitev list, ki na deželni in državni ravni podpirajo kandidate za tajništvo v nastajajoči Demokratiški stranki. Demokratiška stranka bo nov politični subjekt v italijanskem političnem kontekstu, ki nastaja v glavnem iz združitve Marjetice in Levih Demokratov. V tem je direktno soudeležena tudi Slovenska skupnost, narodna stranka Slovencev v Italiji, saj ima SSK federativno navezo z Marjetico. Slovenska skupnost je že začrtala določene temeljne količice v odnosu do Demokratiške stranke. SSK ostaja samostojna politična stranka na narodni osnovi. SSK sodeluje v procesu ustanavljanja Demokratiške stranke in si pri tem prizadeva, da bodo izvoljeni tisti, ki podpirajo pomembnost samostojnega političnega nastopa manjšinske stranke. Slovenska skupnost se je na deželni ravni opredelila za deželnega podpredsednika Gianfranca Morettona, ki je v preteklosti stranki vedno pomagal in je že obljubil, da bo v primeru izvolitve za deželnega tajnika Demokratiške stranke sklenil s SSK povezavo za prihodnje deželne volitve. To bo omogočilo SSK, da na podlagi nove deželne volilne zakonodaje lahko spet nastopi s svojim simbolom in imenom. Prvič bi tako po 15 letih SSK nastopala samostojno. Bodimo ponosni in prepričani ter se pripravimo na prihodnja volilna srečanja, kjer moramo Slovenci pokazati, kaj smo.

GORICA

Mirko Špacapan
Mara Černic
Damijan Terpin
Marilka Koršič
Julijan Čaudek
Franka Padovan

Božidar Tabaj
Mirjam Bratina
Silvan Primožič
Valentina Jarc
Janez Povše
Martina Pahor
Jurij Paljk
Sara Devetak

Gostilna Devetak organizira v ponedeljek, 1. oktobra 2007, ob 20.15

v **gostilni Devetak na Vrhu sv. Mihaela dobrodelni večer**

Težka izguba naj lajša tegobe

PETJE IN BESEDA V SPOMIN NA NEKOGA, KI GA JE ZAHRTNA BOLEZEN ODTRGALA IZ NAŠE SREDE

Nastopil bo **dramski odsek Štandrež, pele pa bodo pevke nekdanjega dekliškega zbora Danica z Vrha sv. Mihaela.**

Na večeru, ki ga prirejamo v sodelovanju s sovodenjskimi krvodajalci,

bosta prisotna **dr. Simon Spazzapan in dr. Alessandra Bearz**, predstavnika onkološkega oddelka CRO iz Aviana (kateremu je namenjen izkupiček večera).

Čotova družina Devetak

Kratke

Ob 75-letnici rojstva dirigenta Antona Nanuta

V Kanalu ob Soči, njegovem rojstnem kraju, pa tudi v nekaterih okoljih in ustanovah, kjer je deloval, so počastili dirigenta Antona Nanuta ob 75-letnici njegovega rojstva. Rojen je bil 13. septembra 1932. Glasbeno nadarjenost je pokazal že v otroštvu, saj je z 11 leti kot zborovodja in organist nadomestil očeta, ki so ga italijanske oblasti odpeljale v koncentracijsko taborišče. Bil je izredno dejaven in uspešen. Sodeloval je z vsemi pomembnimi slovenskimi skladatelji in glasbenimi poustvarjalci, pa tudi z vrsto uglednih mednarodnih solistov. Diriganje je študiral pri prof. Danilu Švari na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Kot mlad dirigent je vodil Zbor Slovenske filharmonije. Leta 1958 je prevzel dubrovniški mestni orkester, v letih od 1957 do 1980 je bil šef dirigent orkestra Slovenske filharmonije, v letih od 1981 do 1998 pa šef dirigent Simfoničnega orkestra RTV Slovenije. Bil je tudi umetniški direktor filharmonije v Vidmu. Po upokojitvi je bil imenovan za častnega dirigenta Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

Nanut je v tujini najbolj znan slovenski dirigent. Z ansamblom ljubljanske Opere je izvedel in posnel celotno opero Marija Kogoj, v Kanalu ob Soči pa je ustanovil mednarodni glasbeni festival Kogojevi dnevi. Njegovo delovanje je v preteklih desetletjih neizbrisno zaznamovalo slovensko glasbeno življenje. V njegovo čast je Simfonični orkester RTV Slovenija 22. oktobra v Kulturnem domu v Novi Gorici priredil koncert, dirigent pa je bil sam Nanut. V programski knjižici Kulturnega doma so ob tem zapisali, "da je Anton Nanut v osemnajstih zaporednih sezonah z nezmotljivim glasbenim okusom in s temeljitim poznavanjem simfonične literature botroval programski svežini in uravnoteženosti, ki ju je težko preseči." / M.

Umrl skladatelj Ciril Kren

V Buenos Airesu je 4. septembra umrl slovenski skladatelj in zborovodja Ciril Kren. Rodil se je 29. septembra 1921 na Plešivem pri Medani. Vso svojo glasbeno pot je prehodil v Argentini, kamor je prišel leta 1937. V Argentini je vodil razne slovenske zборе. Med njegovimi deli, ki so bila vsa posneta v Sloveniji, lahko omenimo: Dekletova molitev, Suita v starem slogu, Medanska uvertura, Simfonična rapsodija in Cantata al mar. Violino je študiral pri Petru Horosanskem, kompozicijo pa pri Luisu Gianneu. Več njegovih simfoničnih del so izvajali tudi Simfonični argentinskega državnega radia. Samospeve je zlagal za baritonista slovenskega rodu Angela Hrovatina. Poleg simfonične glasbe in samospjeva je

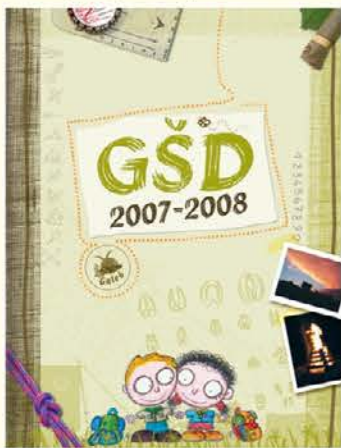
zložil tudi zborovske in cerkvene pesmi. Bil je član Društva slovenskih skladateljev ter Društva argentinskih skladateljev. Lani jeseni se je udeležil prve konference slovenskih skladateljev iz sveta in Slovenije, ki je potekal v Novi Gorici.

Galebov šolski dnevnik 2007-2008 v znamenju skavtsko-taborniških veščin

Začetek novega šolskega leta je pravkar za nami in prav te dni je izšel Galebov šolski dnevnik 2007-2008, ki ga že tradicionalno izdaja Zadruga Novi Matajur. Z Galebovim dnevnikom bo med šolarje prispela tudi prva številka v novi šolski sezoni mladinske revije Galeb. Oboje se je rodilo v tiskarni Graphart v Dolini, ki si je tako od najmlajših že prislužila naziv "Galebove tovarne."

Galebov šolski dnevnik je že vrsto let zvest spremljevalec prav vseh učencev in dijakov od prve osnovne pa vse do tretjega razreda nižje srednje šole na Tržaškem, Goriškem in v Benečiji. Kot že vsa ta leta je tudi tisk novega Galebovega šolskega dnevnika omogočil finančni prispevek Zadruga kraške banke in Zadruga banke Doberdob in Sovodnje, ki se jima je letos pridružila še Finančna delniška družba KB1909. Njihov prispevek omogoča, da je Galebov dnevnik za učence in dijake brezplačen.

Galebov šolski dnevnik bo tudi v tem šolskem letu služil kot dijaška knjižica (razpredelnice za vpisovanje šolskih urnikov, obveznosti, sporočila staršem, opravičila in dovoljenja, govornice ure, itd.), v njem pa bodo zbrani še koristni naslovi (poštni, telefonski in elektronski) vseh slovenskih šol v Furlaniji Juljski krajini. Znano je, da je revija Galeb in z njo Galebov šolski dnevnik alergična na vsako obliko dolgočasnja in suhoparnosti. Prav zaradi tega je vsako leto oblikovanje dnevnika zaupano preverjenim domačim ustvarjalcem, ki dajejo dnevniku svoj pravi pečat originalnosti. "Letošnji Galebov šolski dnevnik je tematsko posvečen 100-letnici skavtstva in ga zato tudi sam posvečam dvema organizacijama, ki sta stebra dela z mladimi in za mlade: tabornikom Rodu modrega vala in Slovenski zamejski skavtski organizaciji," poudarja urednik Galebovega dnevnika Igor Gabrovec. Z listanjem dnevnika bodo mladi šolarji spoznali delovanje obeh organizacij in se istočasno tudi približali prvinam življenja v naravi, kot so orientacija, vozli in vezi, pridobivanje pitne vode, branje živalskih sledi, kurjenje ognja brez vžigalic itd. Galebov šolski dnevnik je bogat tudi s fotografskim gradivom, ki so ga dali na razpolago skavti SZSO in taborniki RMV. Za izvirne hudomušne ilustracije in skice je poskrbela ilustratorka Jasna Sepin, grafični oblikovalec pa je Peter Ferluga iz tiskarne Graphart.

Samostojna razstava na gradu Dobrovo v Brdih
Andrej Kosič, slikar intimnih
barvnih naglasov

Z leve: A. Kosič, A. Stibilj Šajn, F. Mužič, A. Malnič

Ob koncu letošnjega septembra poklanja goriški slikar Andrej Kosič javnosti kar dve samostojni razstavi. Prvo je priredil Goriški muzej, odprli so jo na gradu Dobrovo v petek, 21. septembra, na ogled pa bo do 18. novembra. Drugo prirejata Kulturni dom Gorica in Banca di Cividale Kmečka banka, odprli pa jo bodo v četrtek, 27. septembra, ob 18. uri na sedežu bančnega zavoda na Verdijevej korzi 40 v Gorici. Andrej Kosič v svojih delih ne odkriva le stvarnosti, temveč razkriva tudi samega sebe. To je prejšnji petek v galeriji gradu Dobrovo med drugim povedala umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn, ki je s svojo strokovno predstavitvijo uvedla res številne prisotne v svet Kosičevega slikarstva. Ker je bil prejšnji petek v Sloveniji razglašen za dan žalovanja v spomin na šest žrtev neurja, je "krst" razstave sicer potekal v skrčeni in prirejeni obliki; med drugim je odpadla glasbena točka, sama dela pa so razobešana izključno v drugem nadstropju, ker je neurje prizadelo tudi streho gradu. "Vsi imamo v srcih veliko težo. Ni nam vseeno, kaj se je zgodilo," je ob spominu na žrtve in trpeče v tej tragediji povedal direktor Goriškega muzeja Andrej Malnič, ki je z veliko zbravnostjo pozdravil goste in uvedel večer. Za njim je navzoče pozdravil župan občine Brda Franc Mužič in se goriškemu umetniku zahvalil za ta "izredno zanimivi dogodek". Brici znajo ceniti tudi kulturno dejavnost, je dejal in izrazil željo, da bi Goriški muzej v gradu Dobrovem, ki zna biti za take priložnosti posebno zanimiv objekt, še naprej prirejal take pobude. Prireditve sta se udeležila tudi generalni konzul RS v Trstu Jože Šušmelj in goriški župan Ettore Romoli. Slednji je povedal, da je imel dolžnost se udeležiti odprtja, saj je Kosič "ugleden občan, slikar, uspešen podjetnik in zgleden oče". Ker ga pozna že veliko let, "se je ta dolžnost zanj spremenila v prijetno priložnost". Andrej Kosič je avtor različnih likovnih snovanj, je začela Anamarija Stibilj Šajn. Na gradu Dobrovo se predstavlja kot

akvarelist, saj je prav z akvareli dosegel svoj umetniški vrhunec. To je zahtevna likovna tehnika, tehnika neposrednega, takojšnjega beleženja, ki zahteva neposreden stik z belino in ne dopušča ne popravkov ne oklepanja. Odločilen je prvi dotik čopiča s papirjem. Dogajanje na belini slikovnega polja je neponovljivo in nepopravljivo. Po svojem značaju je ta tehnika sorodna slikarjem karakternim lastnostim, ustreza njegovi notranji podobi. Tako Kosič "govori o svetu vidnega, doživetega in občutnega". Vsebinsko Kosičevega slikarstva je krajina v svojih neštetih podobah, ruralna in urbana narava njegovega življenjskega okolja, pa tudi s potovanj po Italiji in Sloveniji. Avtorjev pogled je odprt, zato je kompozicijska gradnja odprto zastavljena, kompozicijske zasnove pa so uravnotežene in odražajo vzdušje, ki pomirja. Kosič gradi kompozicijo na dva različna načina, je poudarila umetnostna zgodovinarica: od spodaj proti vrhu, torej od ospredja v globino, kjer avtor stopnjuje svojo likovno pripoved in jo zaključuje na nebu; drug način komponiranja pa je bolj ekspresiven: avtor postavi v prvi plan glavni element pripovedi, ki se ji je posvečal s filigransko dovršenostjo. Danes je tega stobesedja vse manj, saj v največjih delih občasno opušta natančno beleženje, očističuje elemente vsebinskosti. Avtor svojo zgodbo v beleženju reducira, to poenostavljanje pa je preiščeno, saj slikar na tak način doseže večjo izpovednost. "Osredotoči se na to, kar je manj, a pove več." Umetnikovemu razvoju lahko sledimo tudi pri izbiri barv, je še povedala Anamarija Stibilj

minimalističen. V takem duhu nastajajo njegove zime: zdi se, da je vse pokrtil sneg, sredi praznin, ki govornijo, ostajajo le še zgovorni detajli. Likovna izraznost se tu podreja drugačnemu atmosferskemu vzdušju. V teh akvarelih beline slikovnega polja imajo svoj pomen. To je nekakšen "fetiš površine, trepetanje belega papirja". In prazen prostor je prostor, v katerega Kosič naseljuje svoje misli. Zime namreč govornijo o počitku narave in človeka, ki potuje v lastne globine. Kosičeve krajine so učinkovite. To velja za briške vasi, na poseben način pa za Kras, ki je v njegovih delih tudi hladen in trd, toda umetnik ga s svojo lirično poetiko oživlja. Pomislimo na rdeči ruj, ki zažari in zaplamti sredi kamnitih gmajn: formuli-

Umetnik z županom Romolijem

Šajn. V preteklosti je slikar zajemal iz naravne palete, saj je znan kot kolorist, slikar barvnih razpoloženj z izostrenim občutkom za intimne barvne naglase. In vendar si upa tudi zapustiti sugestivno moč barv, njihov bogati svet, in se odločiti, da bo v likovnem nagovoru bolj asketski,

ra se v čipkah drobnih potez, ki učinkujejo, kot bi ga avtor tkal z ljubeznijo, da bi v pogoreli Kras vdahnil življenje. Iz sveta narave in lepote prihaja le en del slikarjeve resnice, je še povedala Anamarija Stibilj Šajn; "drugi del prihaja iz njegove duše".

DD

Štipendije sklada
»D. SARDOČ«

Upravni odbor Sklada »D. Sarđoč« - Onlus razpisuje natečaj za dodelitev sledečih štipendij:

- pet štipendij v znesku osemsto euro za učence Državne dvojezične osnovne šole v Špetru. Prošnji mora biti priložen družinski list in davčna prijava vseh družinskih članov;
- šest štipendij v znesku tisoč petsto euro za univerzitetne študente. Prošnji morajo biti priloženi sledeči dokumenti: fotokopija univerzitetne knjižice z učenim načrtom in izidi opravljenih izpitov, družinski list in davčna prijava vseh družinskih članov;
- štipendijo v znesku tri tisoč euro za podiplomski študij ali specializacijo. Prošnji morajo biti priloženi sledeči dokumenti: potrdilo o opravljenem univerzitetnem študiju s končno oceno, družinski list in davčna prijava vseh družinskih članov.

V prošnjah morajo biti navedeni podatki o drugih prejetih štipendijah. Pri dodelitvi štipendij bo upravni odbor upošteval predvsem študijske uspehe in potrebe prosilcev na osnovi 5. člena statuta sklada. Štipendije bodo dodeljene do 30. novembra 2007. Vse potrebne informacije lahko dobite na spletni strani www.skladsardoc.it in pri naslednjih članih odbora: Boris Peric (048132545), Zdravko Castrin (0432707408), Karlo Černic (048178100) in Marija Škerk (3356553150). Zainteresirani naj dostavijo prošnje do 31. oktobra 2007 v zaprti ovojnici na sledeči naslov: SKLAD - FONDAZIONE D. SARDOČ C/O Studio Legale - Odvetniška pisarna SANZIN, ulica Diaz št. 11, 34170 Gorica.

Slovenska skupnost za Morettona

V soboto, 22. septembra, je zapadel rok za predložitev list, ki na deželni in državni ravni podpirajo kandidate za tajništvo v nastajajoči Demokratiški stranki. Demokratiška stranka bo nov politični subjekt v italijanskem političnem kontekstu, ki nastaja v glavnem iz združitve Marjetice in Levih demokratov. V tem je neposredno soudeležena tudi Slovenska skupnost, narodna stranka Slovencev v Italiji, saj ima SSK federativno navezo z Marjetico.

Slovenska skupnost je že začrtala določene temeljne količke v

Igor Švab

Fulvia Premolin

odnosu do Demokratiške stranke. SSK ostaja samostojna politična stranka na narodni osnovi. SSK sodeluje v procesu ustanavljanja Demokratiške stranke in si pri tem prizadeva, da bodo izvoljeni tisti, ki podpirajo pomembnost samostojnega političnega nastopa manjšinske stranke. Slovenska skupnost se je na deželni ravni opredelila za deželnega podpredsednika Gianfranca Morettona, ki je v preteklosti stranki vedno pomagal in je že obljubil, da bo v primeru izvolitve za deželnega tajnika Demokratiške stranke sklenil s SSK povezavo za prihodnje deželne volitve. To bi omogočilo SSK, da na podlagi nove deželne volilne zakonodaje lahko spet nastopi s svojim simbolom in imenom. Prvič bi tako po 15 letih SSK nastopala samostojno. Bodimo ponosni in prepričani ter se pripravimo na prihodnja volilna srečanja, kjer moramo Slovenci pokazati, kaj smo.

TRST1

Igor Švab
Eva Fičur
Peter Močnik
Maja Lapornik
Boris Slama
Fedora Crevati Leone
Edvard Peter Krapež
Katja Stopper Bizjak
Igor Pavel Merku'

TRST2

Fulvia Premolin
Albin Sosič
Jelka Daneu Cvelbar
Marco Milkovic
Sidonija Radetič
Fabio Pahor
Anna Švab
Giovanni Peterlin
Barbara Živec
Marko Pisani

Nabrežina / Kulturni dom
Predstavitev knjige
Blagor ženskam

Blagor ženskam - tako se glasi naslov najnovejše knjige izpod peresa Alenke Rebuli, ki je letos poleti izšla pri Založništvu tržaškega tiska. Publikacija so pretekli četrtek predstavili v Kulturnem domu Igo Gruden v Nabrežini. S to predstavitevjo je nabrežinsko društvo v sodelovanju s šempolajskim SKD Vigred in Združenjem podeželskih in kmečkih žena tudi stopilo v novo sezono. Izredno bogat večer, ki ga je povezovala Martina Kafol, so poleg predstavnikov krajevnih društev ter avtorice same obliko-

vali tudi mlade plesalke, ki pod mentorstvom Raffaella Petronio delujejo v društvu Mladi v odkrivanju skupnih poti, ter glasbenika Lara Puntar in Dario Viviani. Knjiga Blagor ženskam sodi med največje knjižne uspešnice, ki so v zadnjih letih izšle v našem prostoru, saj vlada zanjo izredno veliko zanimanje. Več pohvalnih recenzij je knjiga doživela še pred svojo uradno predstavitevjo. Čeprav nosi publikacija tak naslov, je pretekli četrtek v Nabrežini prevladalo enotno mnenje, da je knjiga primerna za vsakogar, ne

“Beseda nas bo rešila pozabe!”

S tem stavkom je narečni pesnik Aleksander Furlan, Šandrin po domače, sklenil prisrčen večer, ki ga je njemu v čast priredilo Slovensko kulturno društvo Barkovlje v soboto, 22. septembra, ob predstavitvi njegove pesniške zbirke An popo dan (Mladika, 2006).

Sklepni stavek je izzeval kot globoka sinteza vsega, kar je bilo v dvorani na ul. Bonafata povedanega: večer je namreč potekal v znamenju barkovljanskega narečja, ki ga je Aleksander Furlan rahločutno uporabil, da bi ubesedil njemu najzlahtnejši milje: Barkovlje in morje, vzdušje, barkovljansko ženo, nekdanje domove. Skratka oko-lje, v katerem je odraščal (čeprav je pesnik prva leta življenja prebil na Greti) in v katerem se je globoko navezal na ljudi, ki so mu nekoč polnili vsakdan in predvsem dušo. Furlanove poezije so namreč dragocen prikaz take domačnosti, ki je danes ne poznamo več; Šandrinove pesmi so ogledalo, v katerem se zrcali enkratni etos dobrih in prisrčnih oseb, ki jih je Furlan spoznal na svoji poti, ter razmer, ki jih je pesnik doživljal v prvi osebi. Čeprav je bilo lahko pričakovati

naklonjenost prijateljev in domačinov svojemu domačemu 'slavčku', je bilo ozračje na sedežu barkovljanskega društva vsekakor prepredeno s tančico ganjenosti, ki je prisotne zajela predvsem med recitalom Šandrinovih poezij: branje poezij je bilo zaupano domačim izvajalcem (in tistim, ki jim

takoj razumljive, saj niso prepredene z zagonetno hermetičnostjo ali odvečnim esteticizmom". Gotovo ne preseneča torej, da so nekateri zamejski glasbeniki Furlanove poezije že uglasbili: v preteklosti sta to storila Ubald Vrabc in Dina Slama, njima pa se je pred nedavnim pridružil še Adi Daneu, čigar sk-

rom, ki ga je s pesnikom imela novinarka Ivana Godnik. Uvodoma je Godnikova izhajala iz prepričanja, da lahko postane "mednarodno zanimivo" le to, kar izhaja iz "narodnega": pozitivna provincialnost, se pravi globoka navezanost na lasten kraj, je iztočnica, ki edina lahko vodi v univerzalnost umetniških tematik. Furlanove poezije, v katerih se sredozemski svet zrcali v ljudeh in njihovem jeziku, dodobra odsevajo vez med posebnim in splošnim. Kljub tančici rahlega humorja, ki je zanj še kako značilna, je narečni pesnik v odgovorih odražal vsekakor melanholično spoznanje, da je nekdanje barkovljansko okolje podleglo teži časa. Čeprav v znatno manjšem številu ostajajo v Barkovljah še vedno ljudje, "ki se imajo radi", je dejal Šandrin.

Pesniški večer je bil tudi tesno povezan z ljudsko pesmijo 'barkovljanskega kova'. MePZ, ki so ga sestavljali pevci nekdanjega barkovljanskega pevskega sestava, je pod vodstvom Aleksandre Pertot izvedel venček barkovljanskih narodnih pesmi v priredbi domačega glasbenika in zborovodje Milana Pertota.

IG

Foto Kroma

barkovljansčina ni tuja), se pravi Klari Bevilacqua, Grazielli Štoka, Evi Scheimer in Ladiju Vodopivcu, ki je s svojevrstnim radostnim zanosom večer tudi povezoval. Ravno Vodopivec je v svojem uvodu označil Aleksandra Furlana za "literarnega fenomena". Vodopivec je še dejal, da so njegove pesmi "pristine, občutene,

ladbo na besedilo Aleksandra Furlana je MePZ Lipa iz Bazovice vključil v svoj repertoar. Bazovski pevski sestav vodi Tamara Ražem, ki je na barkovljanskem večeru s klavirsko spremljavo uvajala posamezne izvajalce pred njihovim branjem. Srečanje v Barkovljah je dobilo še popolnejšo obliko s pogovo-

samo za ženske. Ne gre namreč za enostavno poletno branje, temveč za pravo spoznavanje človekove oz. ženske narave, hkrati pa za

učenje samospoštovanja. Urednik ZIT Ace Mermolja, ki je knjigo bral med prvimi, je poudaril, da je slednja zelo dobro na-

pisana, izredno bogata pa je seveda tudi vsebinsko. Jasna Merku', ki je knjigi dala grafično obliko, se je njenega branja lotila z veliko

radovednostjo, Rado Jagodic, ki jo je impaginiral, pa jo v branje svetuje tudi moškim. Vera Tuta Ban pa je o knjigi povedala, da jo je kmalu potem, ko jo je začela brati, doživela kot nekakšen učbenik za življenje.

Avtorica sama je v začetku svojega posega poudarila, da je o lastni knjigi zelo težko govoriti. Glavni avtoričin namen je bil seveda ta, da bi vsak bralec v knjigi začutil ljubezen. Najbolj zahtevna naloga je namreč učenje samospoštovanja in lastne ljubezni, saj brez nje ni mogoče ljubiti drugih. Danes pa žal vse več ljudi ne najde prave poti do samih sebe. Knjiga naj jim bo torej sopotnica pri iskanju ljubezni.

Primož Sturman

Foto Kroma

BORZNI TRG V-day

Kaj bo s politiko?

V soboto, 8. septembra, so tudi mnogi Tržačani dokazali, da je z uradno politiko nekaj narobe.

Akcija, poimenovana V-day, ki jo je preko svojega bloga sprožil italijanski komik Beppe Grillo, je pri nas kot tudi po drugih italijanskih mestih naletela na izreden odziv. Množica Grillovih somišljenikov je takoj po uradnem odprtju manifestacije ob 10. uri že čakala vrsto, da bi s podpisom podprla reformo volilnega zakona, ki naj bi omejil prisotnost poslancev v parlamentu na dve mandatni dobi, prepovedal možnost kandidiranja že kaznovanim osebam in ponovno uvedel preferenčni glas za volitve za poslansko zbornico in za senat. Odmevnost vsedravnje manifestacije, ki je s prisotnostjo Beppeja

Grilla in številnih gostov (naj omenimo le znanega italijanskega novinarja in odločnega nasprotnika združbe Berlusconi & tovariši, Marca Travaglia, ki je pred nedavnim predaval tudi v Kulturnem domu v Trstu) imela svoj epicenter na Velikem trgu v Bologni, potrjujejo zbrani podpis: preko 300 tisoč! Dodati gre še pomenljiv podatek, da so V-day priredili tudi v drugih mestih po svetu, od Amsterdama do Calgaryja, od Moskve do Tokija: Grillova centrifugalna težnja, da bi tudi svet seznanjal o položaju italijanske politike, se menda zdi nadvse posrečena.

Pogled na množico pred šotorom V-day-a je bil v totalnem nasprotju s samoto, ki so jo bile deležne postojanke političnih strank na nasprotni strani Borz-

nega trga. Čeprav nam je eden izmed strankarskih sodelavcev pojasnil, da je na tem mestu drugačna situacija, saj zbirajo le podpise za enega vodilnih političnih osebosti leve sredine, ki bi kandidiral na prihodnjih deželnih volitvah, je bil vsekakor navidezni presledek med uradno politiko na eni strani trga in družbenim protestom na drugi preveč očiten. Tega se je zavedal tudi vladni podtajnik Ettore Rosato, ki smo ga naključno srečali v bližini Grillovega šotora. S prijaznim nasmehom, ki pa ni skrival kančka zadrege, je nekdanji tekmeč za župansko mesto v tržaški občini priznal, da poleg navideznega razkola med politiko in ljudmi, ki smo mu bili priča na Borznem trgu, obstaja še dejanski, saj "je del politike nezmožen dojeti potrebe družbe. Grillo vsekakor zagovarja pomembne tematike, vendar prava demokracija ne more obstajati brez politike. Strinjam se, da je treba odklanjati politične osebnosti, ki se ne držijo zakonov, ob-

sojati politiko v celoti pa je zgrešeno." Rosato je še opozoril, da nimajo vsa kazniva dejanja iste teže, treba pa je izoblikovati nekoliko bolj strog sistem, ki bi onemogočil komurkoli dostop do institucij. Kaj pa omejitev prisotnosti parlamentarcev na dve mandatni dobi? "Pozor: s principom se lahko tudi strinjam, hudo pa bi bilo, ko bi institucijam nadzorovale zgolj administrativne uprave in ne demokratično izvoljeni predstavniki." Kot rečeno, je bil Rosato vljuden. Sprva je bil prijazen tudi nekdanji predsednik tržaške pokrajine in vodja ezulskih organizacij Renzo Codarin, ki smo ga srečali nedaleč od kraja, kjer smo zapustili našega prvega sogovornika. Ne glede na bližino V-day šotora je Codarin dejal, da sploh ne ve, čemu se je zbrala taka množica. Novemu sogovorniku so bila zato posredovana vsa potrebna pojasnila, nakar smo ga vprašali, ali bi želel tudi sam prispevati svoj podpis (česar pa žal nismo vprašali

Rosata!): "Ničesar več ne podpisujem na cesti, ker sem imel v preteklosti marsikatero neveščnost", je odvrnil Codarin, ki pa je glede predloga o prepovedi kandidiranja že kaznovanim osebam izjavil, da bi bil za to potreben primeren zakon. Ko pa smo mu nalašč spustili bombico in namigni-

li, da odstop iz protesta posledično pomeni privoljenje v obstoječi sistem, je Codarin kratko malo pozabil na svojo flegmo in rezko, vendar povsem legitimno odvrnil, da "vsak lahko stori, kar želi." Gotovo tudi Grillo in z njim več kot 300 tisoč oseb.

IG

Foto IG

Boršt / Domača verska skupnost

60-letnica delovanja šolskih sester

V nedeljo, 23. septembra 2007, so se v Borštu s slovesno mašo spomnili 60-letnice prihoda šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja. V Borštu namreč že od daljnega leta 1947 deluje tričlanska skupnost šolskih sester. Takoj ob prihodu v vas so sestre ustanovile otroški vrt, ki so ga obiskovale vse povojne generacije Borštanov, pa tudi številni otroci iz okoliških vasi. Poleg otroškega vrta, ki ga je skoraj vsa leta vodila sedaj že pokojna sestra Tarcizija, pa so sestre vodile gospodinjske tečaje, pripravljale otroke za prejem zakramentov, učile za razne prireditve ipd. Danes se je dejavnost šolskih sester nekoliko spremenila, kot so se spremenile potrebe v vasi: predstojnica, s. Bernardeta, neguje bolnike in vzorno skrbi za hišo in vrt, s. Amabilis pa skrbi, da je vaška cerkev vedno čista in lepo okrašena, širi katoliški tisk, pripravlja otroke na

miklavževanja, božičnice in materinski dan, obiskuje ostarele in bolne. V tričlanski skupnosti je še s. Dora.

Te pomembne obletnice so se spomnili s slovesno sveto mašo, ki jo je ob so-maševanju domačega župnijskega upravitelja p. Ropreta daroval škofov vikar F. Vončina. Zbrane je najprej nagovoril Tomaž Petaros, ki je sestre in vse prisotne pozdravil v imenu župnijske skupnosti, nato je pozdravila županja Fulvia Premolin, ki je spregovorila v imenu občinske uprave. Ob koncu svete maše pa je župnijski upravitelj iz-

ročil sestram priložnostna darila, v imenu Prosvetnega društva Slovenec pa je sestram čestital predsednik društva, Emil Petaros. Med mašo so se hvaležno spomnili tudi s. Tarcizije, ki je dolga leta učila v otroškem vrtcu, otroke učila omike, lepih pesmic in prvih molitvic. Ob koncu svete maše pa je slovesno zadelo zahvalna pesem, Bogu v zah-

je praznovanje nadaljevalo še dolgo časa ob polno založenih mizah in pristni kapljici, ki so jo priskrbeli vaški vinogradniki. Na ogled so bile tudi slike vseh letnikov vrta, od leta 1947 do leta 2001, in marsikateri izmed prisotnih je lahko svojim vnukom pokazal, kakšen je bil, ko je še zahajal v vrtec.

Borštani so na svoje sestre zelo ponosni in so jim izredno hvaležni za vse, kar so že in kar še bodo do-

valo, da je tistega daljnega leta 1947 poslal šolske sestre v Boršt. Po slovesni maši so se prisotni zbrali v dvorani pri sestrah, kjer se

brega storile v vasi, saj so potrebe, kljub vedno večji blaginji, vsak dan večje.

MP

Z gledališko predstavo v začetek sezone

Zbiranje prostovoljnih prispevkov za poplavlence

V prostorih sedeža pevskih zborov v Devinu je minulo nedeljo potekalo uradno odprtje nove sezone pevskih zborov. Družabno popoldne so s kratko komično igrico popestrili gledališke delavnice, ki je potekala na Festivalu Drage mladih. Predstavo Kdor išče, najde stala napisala Paolo Tanze in Fabrizio Polojaz, z njunim dovoljenjem pa jo je priredila Lučka Susič. Zgodba pripoveduje o tem, kako se zamejci s celega sveta zberejo v uradu za spreminjanje priimkov v slovenščino. Vsak ima svojo preteklost, ki jo na komičen način predstavi ostalim. Tako se zavedni Openci, Neapeljčana, Benečana, Kanadčanka, Argentince, Afričan in Kitajka pritožujejo nad tem, kako jim oblasti nočejo spremeniti

priimka in jim hkrati odvzemajo pravice. Zgodba se konča z mislijo, da ne moreš sklepati, kakšnega pookla je človek, če ga poznaš samo površinsko. "Vsakdo je lahko Slovenec, saj se po žilah vsakemu pretaka

Slovenijo doletele prejšnji teden. Končni znesek je bil več kot zadovoljiv, saj je bilo zbranih več kot 230 evrov. Člani pevskih zborov so si za prihajajočo sezono zastavili nove cilje, prišlo pa je tudi do

ređea kri", pravi stavek iz igre. Ob tej priložnosti so organizatorji zbirali prostovoljne prispevke za žrtve poplav, ki so

nekaterih sprememb v sami strukturi zborov. Ukvarjajo se predvsem z zborovsko dejavnostjo, letos pa so sprejeli pred-

log, da sezono začnejo z literarnimi večeri, kot je bila minula nedeljska gledališka predstava. V tamkajšnjih prostorih vadi otroški zbor Ladjica, ki se letos deli na mlajšo in mladinsko skupino, ki sodelujeta pri različnih pobudah. Hkrati tukaj vadita še ženski zbor Devin in moški zbor Fantje izpod Grmade, ki se bosta prvič v letošnji sezoni predstavila na Dekanijski reviji, ki bo potekala 14. oktobra v Šempolaju. Poleg tega vsi zbori sodelujejo na Prešernovih proslavah, raznih literarnih večerih in pri raznih drugih pobudah, v samostojni režiji pa bodo pripravili Božični koncert, ki bo potekal v Štivanu in na katerega dajejo velik poudarek, saj ga hočejo obarvati na čim bolj originalen način s tem, da bo koncert vseboval tudi recital in da bo torej povezan s tekstom in pesmijo. Vsekakor pa je eden izmed glavnih ciljev sezone 2007/2008 privabiti mlajše in s tem pomladiti zbor. Treba je še omeniti, da otroški zbor Ladjica, ki se ukvarja tudi z gledalištem, in sicer z lutkami, čaka snemanje igrice, ki so jo predstavili na festivalu v Mavhinjah.

In pa še to za informacijo: vaje pevskih zborov so se začele v torek, 25. septembra.

Jure Kopušar

Obvestila

Društvo slovenskih izobražencev bo v ponedeljek, 1. oktobra, začelo svojo novo redno sezono. Prvi večer bo posvečen spominu škofa Lovrenca Bellomija ob obletnici njegove smrti. Pozdravil bo tržaški škof msgr. Evgen Ravignani, o Bellomijevem liku pa bodo spregovorili Dušan Jakomin, Tomaž Simčič in Peter Močnik. Srečanje bo v Peterlinovi dvorani, Ulica Donizetti 3, z začetkom ob 20.30.

Šolske sestre de Notre Dame iz Sv. Križa pri Trstu vabimo v soboto, 6. oktobra, na celodnevni romarski izlet na Notranjsko. Avtobus bo odpeljal s Trga Oberdan ob 6.30, iz Sesljana ob 6.45, iz Nabrežine ob 6.50, iz Sv. Križa ob 7. uri, s Proseka ob 7.10 in z Opčin ob 7.20. Najprej se bomo ustavili v Starem trgu pri Ložu, kjer bomo v cerkvi molili za duhovniške poklice, priložnost bo tudi za sv. spoved. Sledila bo sv. maša, po maši pete litanije Matere Božje in blagoslov z Najsvetejšim. Sledilo bo kosilo, po kosilu pa ogled okolice, zlasti pa gradu Snežnik in cerkve na hribu Viševak ter kmetije na Babnem polju z divjimi živalmi. Vabljeni tudi otroci! Vpisi in dodatne informacije na tel. št. 040 220693. Cena romanja znaša 40,00 evrov.

Slovensko stalno gledališče ob skorajšnjem začetku nove

gledališke sezone, ki bo potekala pod naslovom Z obrazom svojega časa, vabi abonente in vse, ki bi želeli pristopiti k abonmaju, na ogled predstave Duohtar pod mus! "Burko s petjem in streljanjem" je po Molierovih motivih spisal igralec in kantavtor Iztok Mlakar, član Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica, režijo pa je podpisal Vito Taufer. Predstava je doživela premiero konec pretekle sezone v Gledališču Koper in bo na ogled v Kulturnem domu v Trstu, v petek, 28. septembra 2007, ob 20.30, tudi kot vabilo za vpis abonmaja SSG. Vstopnica za abonente 2007/08 znaša le 2 evra. Informacije dobite pri blagajni SSG, ul. Petronio 4, tel. št. 040-362542.

Darovi

Ob krstu Anje De Luisa darujejo sorodniki - namesto darila - 1.080 evrov za potrebe otrok v misijonu p. Danila Lisjaka v Afriki.

MoPZ FANTJE
IZPOD GRMADE
vošči

MARIJI BRECELJ,
predsednici ženskega
zboru Devin, ob njenem
lepem jubileju
trdnega zdravlja
in veliko dobrega

ZAHVALA

Šolske sestre iz Boršta se ob priliki praznovanja 60-letnice prihoda sester v Boršt in praznovanja začetka prvega otroškega vrta v Borštu in Zamejstvu, zahvaljujemo najprej vsem vaščanom, ki so praznik organizirali, pripravili in vsem, ki so kakorkoli pomagali in sodelovali pri tem praznovanju.

Posebno se zahvaljujemo:

Monsg. F. Vončinu, ki je Bogoslužje vodil in za njegove čestitke in spodbude;
g. župniku A. Žužku, g. upravitelju p. R. Ropeltu; cerkvenemu pevskemu zboru, ki je ubrano obogatil Bogoslužje in poživil družabnost v dvorani;
gospe županji F. Premolin za njeno prisotnost, čestitke in darilo;
provincijalni predstojnici s. M. Suzani Masten in sosestram za molitve in prisotnost;
prosvetnemu društvu Slovenec in pevskemu zboru za čestitke in darilo;
COŠ "F. Veturini" Boršt - Boljunec - Pesek, za čestitke; vsem vaščanom in ostalim za čestitke in darila.

HVALEŽNE ŠOLSKE SESTRE IZ BORŠTA

Misijonski krožek - Rojanski Marijin dom S. Ljudmila Anžič o delu misijonarja v Kambodži

Blizu se mesec oktober, mesec, ki je namenjen spoznavanju dela misijonarjev in zbiranju pomoči zanje. Zato je Misijonski krožek - Rojan, ki deluje v Društvu Rojanski Marijin dom, izkoristil prisotnost misijonarke s. Ljudmile Anžič v Sloveniji in jo povabil v nedeljo, 23. septembra, v rojanski Marijin dom, da predstavi delo misijonarjev v Kambodži. S. Ljudmila Anžič, doma iz Lavrice pri Ljubljani, je stopila v red sester Marije Pomočnice. Ko se je odločila za misijone, je po dvoletni pripravi v Rimu in nato še nekajmesečni pripravi v Londonu pred osmimi leti odšla kot misijonarka v Kambodžo, deželno, ki si še zdaj ni

prav opomogla od brezobzirne diktature Pol Pota in Rdečih kmerov. Trenutno je s. Ljudmila na krajšem oddihu v Sloveniji, a že čez en teden bo poletela nazaj v Phnom Penh, od tam pa se bo odpravila z avtobusom na svojo misijonsko postojanko, 5 ur oddaljeni Battambang, ki leži blizu tajske meje. S. Ljudmila je prisotne s svojo zanimivo pripovedjo in z lepimi diapozitivi popeljala v revni svet kamboškega podeželja. Na življenje prebivalcev vpliva vroče tropsko podnebje, kjer se suho obdobje izmenjuje z deževno dobo in poplavami. Težko ročno obdelovanje riževih polj, nezdrave higienske razmere, majhne revne kočje iz palmovih listov, v

katerih živi po deset in več ljudi, pomanjkanje pitne vode, predvsem pa nezaupanje v same sebe vplivajo na to, da ljudje iz dneva v dan skrbijo le za golo preživetje. S. Ljudmila in njene sestre pa želijo dekleta pripeljati do poklica in jim tako zagotoviti boljšo prihodnost. Zato so v Battambang 1. 1992, ko so si tam ustvarile postojanko, začele s tečajem kuharstva, šiviljstva in s tečajem tajnice. Postopoma so si zgradile s pomočjo darovalcev raznih narodnosti prostorno hišo, kjer imajo internat in poklicno dvoletno šolo za 80 deklet. Pol dneva je namenjenega opismenjevanju in splošnim predmetom, pol dneva pa praktičnemu pouku šiviljstva. Vmes pa se v šoli naučijo tudi kuharstva, saj morajo izmenično pomagati v kuhinji. Prav tako s sestrami obdelujejo vrt, tako da se naučijo pridelovati tudi druge pridelke. S. Ljudmila je pripovedovala o nešteti težavah, s katerimi se spopadajo sestre, gojenke

in tudi njihove družine, pa vendar imajo vsa dekleta na slikah vedno lep, veder nasmeh. Večina prebivalstva je budistične vere, zelo malo je katoličanov. Tista dekleta, ki želijo, imajo v šoli verouk. Preden prejmejo sv. krst, morajo opraviti triletni tečaj. Sestre se razdajajo tudi v drugih krajih, pomagajo osebju pri vo-

denju prepotrebne vrta v župniji in rešujejo sprotne probleme, s katerimi se prebivalci obračajo nanje. Vse njihovo delo je odvisno od raznih dobrotnikov in mednarodne pomoči. Država njihovega dela finančno ne podpira, a ga sprejema. Tako je kamboško ministrstvo za izobraževanje Radiu Ognjišče in Misijon-

skemu središču podelilo posebno priznanje za razvoj šolstva v Kambodži, ker so letos v Phnom Penhu odprli šolo, ki je bila financirana z darovi, ki so jih zbrali v Sloveniji prav na pobudo Radia Ognjišče.

S. Ljudmila Anžič se je zahvalila vsem, ki podpirajo njeno delo z raznimi prispevki in z molitvijo.

Zagotovila je, da se tudi sestre in dekleta vsak dan v molitvi spominjajo svojih dobrotnikov. Predsednica Društva Rojanski Marijin dom Dorica Žagar se je s. Ljudmili zahvalila in izrazila zadovoljstvo, da je društvo začelo svojo jesensko sezono s tako zanimivim predavanjem, Franko Saksida pa je v imenu Misijonskega krožka izročil sestri prispevek in ji zaželel pri delu veliko uspeha in zadoščenja.

Foto Kroma

POGOVOR mag. Mitja Gaspari

"Nepotrditev na čelu BS ni vplivala na mojo odločitev"

Predsedniški pogovori na Novem glasu

V Sloveniji so volitve za predsednika republike pred vrati. 21. oktobra bodo namreč volilni upravičenci od Kopra do Murske Sobote odločili o novem predsedniku republike. Izvoljeni predsednik bo tretji po vrsti, odkar je leta 1991 Slovenija razglasila samostojnost. Po obdobju Milana Kučana (1990 - 2002) in Janeza Drnovška (2002 - 2007) se letos za najprestižnejše institucionalno mesto poteguje pet kandidatov. Na uredništvu našega tednika smo se odločili, da bomo v naslednjih tednih pripravili intervjuje s tremi favoriti na skorajšnjih volitvah: tokrat objavljamo pogovor z mag. Mitjo Gasparjem, v naslednjih številkah boste lahko brali še intervjuja z dr. Danilom Türkom in evroposlancem Alojzjem Peterletom.

Z leve proti desni: Alojz Peterle, Mitja Gaspari in Danilo Türk

posredne zveze med to zadevo in izrazi podpore, ki jih je kasneje izrekel gospod Stanovnik, ne vidim.

Po mučnem obdobju LDS-a in vzponu Pahorjevega centrizma se danes splača biti kandidat levice v Sloveniji?

Ne govorim v terminih, ali se splača ali ne. Osebnosti nisem kandidat nekoga, sem svoj kandidat. Svetovnonazorski pogledi na državo in gospodarstvo pa me lahko opredeljujejo. Vsekakor ne gre za tako opredelitev, ki jo lahko uokvirimo v parametre kake politične stranke. LDS me je sicer res podprla, ampak ne iz programskih razlogov. Recimo tako, da z LDS-ovci o mnogočem razmišljamo podobno, ne pa povsem enako.

Vam je v tem trenutku, po strankarski krizi, podpora LDS res koristna?

Mnoge stranke so doživele in preživele podobne krize. Sam nimam težav, če me kdo označi za levičarja pod pogojem, da pojasnim, kaj pomeni zanj levičarstvo. Opredeljujem se za liberalca v ekonomskem smislu, imam pa tudi socialni čut za družbeno šibkejšo. Gre torej za mešanico tržnega gospodarstva in socialnih korektivov. Treba je najti pravo ravnotežje med tema dvema dejavnikoma: večina slovenskih strank v tem "iskanju ravnotežja" je bila doslej neuspešna.

SD se v zadnjem času vse bolj pomika proti centru, "pahorjanizem" se želi namestiti v politični sredini. Kako vi gledate na ta premik in na izpraznjeno mesto na leviči?

Precejšen del volilcev je SD podprl ne zaradi pozitivne podpore programskim odločitvam, ampak zaradi posledice razočaranja nad krizo v LDS. Sam ne vidim posebnega premikanja SD v nobeno smer. Gre bolj za formalne izjave in ne za vsebinske premike. Dejansko stanje bodo pokazale parlamentarne volitve. Na političnem odru se vsekakor dogajajo premiki, ki niso zgolj vezani na obnavljanje LDS ali prenavljanje SD. Tudi na desnici se premika. In prekvasiti se mora še marsikaj, preden bomo dobili po tradicionalnih standardih pregleden politični prostor.

Kako lahko umestimo LDS v ta novi politični prostor?

Nisem član LDS, tako da vam ne morem povedati, kako si vodilni kadri to zamišljajo. Mislim pa, da bi morali iti v kombinacijo, ki sem jo prej omenil: socialno tržno gospodarstvo v Sloveniji še ni dobilo ustreznih političnih zasnov. Večina slovenskih strankarskih programov ni jasna in zaradi tega se volilci odločajo za volilno abstinenco. Levosredinski in desnosredinski prostor bo v prihodnosti poln, tako kot je poln tudi danes. Politika se namreč premika: ne nastaja na novo in se ne izgublja.

Kakšno je vaše stališče glede megazabavišča, ki ga načrtujejo v Novi Gorici?

Negativno. Ne vidim potrebe za širitev tovrstne dejavnosti na Primorskem. Nova Gorica in severna Primorska sta s Politehniko pridobili pomemben znanstveni center. Država in gospodarski viri bi se morali usmeriti npr. v gradnjo pomembnega mednarodnega raziskovalnega inštituta. To je zame boljši predlog.

V primeru, da se megazabavišče zgradi, bo vsekakor kar nekaj novih delovnih mest na voljo...

Ja, ampak nizko kvaliteten. In

delovna mesta bi bila pretežno namenjena tuji delovni sili. Velike dodane vrednosti torej ni.

Gradnja novogoriškega megazabavišča bi pomenila vdor tujega kapitala v slovensko državo. Slovenija pa je splošno znana kot "nepropustna" država na področju sprejemanja tujih investitorjev...

Ja, kako propustna pa je npr. Italija pri pomembnih nacionalnih institucijah, kot so bančništvo, zavarovalnice in energetski posli? Tudi tam ni vključevanja tujega kapitala. Vsak štiti svoje interese s sredstvi, ki jih pozna.

Ne nasprotujem vdiranju tujega kapitala v Slovenijo, zaželjeno pa je, da so tuje investicije usmerjene npr. v visoko tehnologijo in v učinkovito odpiranje novih delovnih mest. Megazabavišče ne spada v ta kontekst. Področje, ki bi ga tako lahko razvili, je recimo biomedicina in farmacija. Tam si človek želi dodatnega tujega kapitala. Žal pa se tuji kapital v glavnem pojavlja samo v binomu s pojmom prevzem: to spet ne pri naša posebnih dodanih vrednostih.

Foto AČ

sti. V Sloveniji je npr. veliko tujih bank, to pa ni pomagalo, da bi bančništvo kaj dosti pridobilo ne pri storitvah in proizvodih niti ne v kakovosti.

Je pa tudi res, da so vsi največji bančni zavodi za zdaj še v slovenskih rokah...

NLB je zdaj tretjinsko v lastništvu tujega kapitala, države in privatnih slovenskih lastnikov. Če pogledate donosnost te banke, boste opazili izboljšave. Ni opaziti, da bi NLB zaostajala za primerljivimi bankami v Evropi. Samo lastništvo še ne določa kakovosti in učinkovitosti poslovanja.

Je slovenska tranzicija sklenjena?

Vprašanje je, kako se tranzicija definira. Po mojem mnenju je Evropa v obdobju globalizacije v tranziciji. Slovenija je pred kratkim postala neodvisna tržna ekonomija. Evropske države so ta proces speljale v obdobju petdesetih let, Slovenija pa mora to skleniti v krajšem roku. Slovenija je bila v svoji tranziciji uspešna: le malo držav iz vzhodne Evrope se lahko pohvali s tako uspešnim, solidnim, vzdržnim in kakovostnim trendom razvoja.

Paradoks slovenske tranzicije je ta, da je odpoved tujemu kapitalu večkrat pomenila tudi ohranjanje državnih lastništev v številnih panogah, predvsem preko paradržavnih skladov...

Slovenija je padla v situacijo, značilno za Mussolinijev korporativno Italijo. Vavčarska privatizacija, t.j. slovenski način izpeljanja privatizacije, je pripeljala do posebnega korporativnega gospodarstva, ki nima zadostne prožnosti in elastičnosti. Največji problem v teh razmerah sta KAD in SOD s svojo veliko udeležbo v

slovenskem gospodarstvu. Država se bo morala umakniti iz ekonomske sfere. Obdržati se mora samo tam, kjer obstajajo pomankanje konkurenčnosti (v slogu bolj državni kot privatni monopol) ali specifični interesi. Število takih primerov pa je zamenljivo.

Kako ste gledali na dolgo zgodbo, ki se je vila med belgijskim KBC-jem in NLB-jem?

Partnerja nista predstavila svojih stališč dovolj jasno. Že od začetka je vsekakor bilo jasno, da je v primeru NLB mešana lastnina s tremi močnimi partnerji in manjkajočim delom - kotacija na borzi - empirično dobra rešitev. Spori so bili popolnoma nepotrebnosti.

Janez Janša je v svoji vladni program uvrstil tudi močno liberalizacijo trga. Njeni izvajalci naj bi po prvotnih načrtih bili mladoekonomisti. Kljub temu da naveza Janša - mladoekonomisti ni vzdržala, je v zadnjem obdobju slovenska vlada začela res prodajati svoje deleže v številnih podjetjih. Je torej

nost institucij lahko najbolj učinkovito zmanjšuje nepravilne povezave, konflikte interesov in korupcijo. Če kapital že mora vstopiti v politiko, naj to stori odkrito. Naj jasno podpre eno politično stranko tako, da bo ta povezava jasna vsem volilcem. Odgovornosti, ugodnosti in posledice takega odnosa so potem zelo jasne.

Po daljšem obdobju pozitivnih makroekonomskih kazalcev je v zadnjem obdobju v Sloveniji začela naraščati inflacija. Je to "davek" evra, nad katerim se pritožujejo tudi mnogi v zahodni Evropi?

Primeramo bi bilo treba za pojasnila vprašati vlado. Menim pa, da je rast cen v prehranski industriji predvsem posledica tega, da so se povečale cene surovin. Nikakor pa se niso povečale v takem obsegu, kakršnen se danes odraža pri končni ceni za potrošnike. Problem je tudi v tem, da je slovenska industrija proizvodnje prehrane zaostala za razvojem drugod. Najprej je bila namreč močno zaščiten s carinskimi predpisi, nato pa smo enostavno "pozabili" na investiranje in tehnološko posodobljanje. Ukvarjali smo se samo še s prevzemi in povezovaljem. Vse to plačujejo danes potrošniki.

Za visoko inflacijo, ki se obdrži za daljše obdobje in ne samo nekaj mesecev, ne moremo kriviti ne evra ne prehranske industrije. Treba je iskati klasične razloge, da ob relativno visoki rasti država celo vzpodbuja javne investicije tudi z zadolževanjem. To je potem tudi razlog, zakaj prihaja do pritiska cen: zaradi povpraševanja (dodatne investicije) ali zaradi poviševanja stroškov, v primeru da sindikati dosežejo zvišanje ravni plač. Samo zviševanje ravni plač lahko dolgoročno ogrozi konkurenčnost, če se ob tem ne izboljša produktivnost. Ta pa stagnira nekje na ravni 3% - 4% v povprečju.

Hrvaška v zadnjem obdobju ni več samo naš zunanje politični problem, postala je tudi notranje politični predmet ostre debate. Kakšna bo vaša drža glede tega problema, v primeru izvolitve?

Politiki v tem primeru ni uspelo legitimno izraziti nacionalnih interesov v odnosih s sosedo brez notranjih sporov. Bila je torej neuspešna. Zelo pozno smo ugotovili, da je za kakovosten odnos do teh problemov v državi potrebna enotnost ne glede na politično barvo. Sam bi predvsem spodbujal tak način razmišljanja, ki vodi k sporazumu. Na koncu je vedno primarno braniti interese države, katere predsednik si. Tako kot znajo Hrvati skrbeti za svoje nacionalne interese, mora to početi tudi Slovenija. Ob tem ima seveda reševanje medosredskih problemov za končni cilj prijateljsko rešitev: tega ne smemo pozabiti.

Ob lanski aferi Napolitano - Mesič so mnogi obtoževali slovenske politike, da so reagirali zelo mlačno. Kaj vi menite o tem?

Izjave predsednika Napolitana glede Slovencev in vseh slovenskih narodov so bile popolnoma neprimerne. Takšnih izjav se za dobrososedske odnose ne daje. Popolnoma razumem gospoda Mesiča. Podobno reakcijo sem pričakoval tudi na slovenski strani. To ne bi nič poslabšalo odnosov med nami in Italijo, ker ni šlo za stvaren problem, ampak za napačno izražanje stališč. Slovenija bi morala biti v reakcijah vsekakor bolj energična, ker ni razlogov, da se taki problemi pogrevajo na način, kot ga je izbral Napolitano.

Bi torej vi v svojstvu predsednika republike na omenjene izjave reagirali bolj odločno?

Da.

Andrej Čermic

Ob začetku nove športne sezone

V moštvenih panogah čim boljše rezultate naproti

Prisel bo oktober in zimska športna sezona, ki nas bo - nekako kot šolsko leto - spremljala naslednjih devet mesecev, trka na vrata oziroma se je že začela, kot lahko sodite po okvirčku z rezultati, ki ga ponovno objavljamo. Kaj nas čaka v letošnjem športnem letu v moštvenih panogah? Marsikaj, tudi letos bo živahno in pestro, upajmo uspešno. Nogomet je, kot vemo, nacionalni šport in žogbarci so prvi stopili na igrišča v boj za prvenstvene točke. Začnimo torej pri njih. V elitni ligi ali A ligi amaterjev bosta tudi letos igrali okrepjeni vrsti Vesne in Juventine. V Križu se ne

Belorusa Sergeja Alejnikova (nekdanjega veznega igralca reprezentance Sovjetske Zveze in Juventus) na klopi odločno cilja na preboj na višjo raven ob bok omenjenima ekipama. V prvi amaterski ligi lahko največ pričakujemo (uvrstitev v končnico za napredovanje?) od trebenskega Primorca, prošeško Primorje in Sovodnje pa bi rada obdržala ligo. Breg in Zarja/Gaja imata za drugo amatersko ligo čisto ugledni postavi (oboji bodo igrali na pravkar prenovljenih igriščih v Dolini oziroma Bazovici!), Mladost pa bo v tretji kategoriji igrala v prvi vrsti domačim nogometšem in

želijo ostati, in verjamemo, da jim namera lahko mirno uspe. V D ligi bo boljše rezultate kot lani naskakoval Bor/Breg, med četrtoligašicami pa spet pozdravljamo Kontovelke (ki so lani napredovale iz prve divizije) in Goričanke Govolleya (ki jim je spet uspelo sestaviti šesterko za igranje na deželni ravni). Pri moških bosta v C ligi vedrila vzhodno-kraška Sloga Tabor in štandreški Val, ki ju mogoče lahko pričakujemo v tržaško-goriškem derbiju za najvišja mesta. Sovodnjska Soča pa je spet odkupila pravico do igranja med tretjeligaši in bo letos skušala obstanek doseči tudi na igrišču. V D

skrivajo več in odkrito merijo visoko, čeprav je mogoče za napredovanje v poklicni nogomet (D liga) še prerano. V štandrežu pa so

navihačem v zadovoljstvo. Končno, po lanski mili zimi se nam najbrž obetajo ob robu pravokotnikov letos nižje temperature...

ligi je ambiciozna zlasti goriška Olympia, pri drugi ekipi Sloge pa bi rosno mladi fantje radi v malem ponovili lansko pravljico, ki jih je privedla vse do nenadejanega finala. Moštvene panoge bo na najvišji ravni tudi letos predstavljal Polet Kwins v A1 ligi v hokeju na rolerjih. Pričakujemo, da se bodo openski konji tudi letos znali prebiti do play-offa za sam državni naslov. Pri ženskah pa bodo v namiznem tenisu igralke Krasa nastopile (upajmo ravno tako uspešno kot lani) v ugledni A2 ligi. Za konec, spomladi bomo predvidoma spet sledili moški vrsti Gaje v teniški ekipni B ligi. Srečno vsem!

HC

najeli veliko igralcev predvsem z namenom, da se izognejo lanskim mukam (dodatne tekme po bledem prvenstvu) pri lovu na obstanek. V promocijski ligi repenski Kras z atrakcijo

NOGOMET

Elitna liga: Juventina - Pordenone 0:1, Vesna - Fincantieri 0:2.
Promocijska liga: San Lorenzo - Kras 2:3.
1. amaterska liga: Primorac - Medea 1:3, Piers - Primorac 2:0, San Giovanni - Sovodnje 3:0.
2. amaterska liga: Breg - Esperia 0:0, Zarja/Gaja - Begliano 1:0.
3. amaterska liga: Mladost - Fiumicello 0:0.

Svet slovenskih organizacij Zasedanje Izvršnega odbora

Izvršni odbor Sveta slovenskih organizacij, ki je zasedal 19. septembra, je z zadovoljstvom sprejel vest, da je predsednik italijanske republike Giorgio Napolitano podpisal seznam 32 občin. Sedaj ima zakon 38/2001 odprto pot do izvajanja in upati je, da ne bo več takih zastojev, ki so pogojevali uvajanje zakona celih sedem let.

V nadaljevanju se je bila pozornost posvečena medijem v Sloveniji. Predsednik Štoka je Izvršni odbor seznanil s pobudo generalnega konzula Jožeta Šušmelja, ki je na sedežu slovenskega konzulata v Trstu sprejel predstavnike medijev z obeh strani meje. Srečanje je bilo koristno zaradi izrečene spodbude k večjemu poročanju o Slovenceh v zamejstvu. Pri tem je bilo poudarjeno, da sicer nekateri mediji to dokaj redno izvajajo, vendar obstajajo pomanjklivosti v glavnih vsedravnih medijih. Sicer je bila pri tem izpostavljena tudi finančna plat, ki vpliva na to situacijo. Po drugi strani pa je IO bil mnenja, da vendar gre za pomemben del slovenskega narodnega tkiva, ki je aktivno soudeležen pri vsestranskem razvoju slovenskih koristi. Predsednik Štoka je poudaril, da bi bila to ustrezna tema, ki bi jo moral obravnavati Svet za Slovence v zamejstvu pri predsedstvu vlade. Izvršni odbor SSO je navdse poziti-

no ocenil tudi odprtje nižje srednje šole v Špetru. Bila je zares lepa in doživeta slovesnost, ki je prisotne navdala z novim elanom za prihodnost slovenske narodnostne skupnosti v Benečiji. SSO priznava, da je odprtje nižje

Foto DPD

Foto JMP

srednje šole predvsem zasluga staršev, ki so se za to borili in tudi ob zaviranjih in zamudah niso izgubili poguma ter vztrajnosti. Predsednik Štoka se je sicer zahvalil vsem članom SSO-ja, ki so bili pri tem aktivno in požrtvovalno soudeleženi, predvsem članom v videmski pokrajini.

Z zaskrbljenostjo pa je SSO sprejel novico o zadnjih dogodkih, ki so prišli v janost v občini Tržič, kjer se v zadnjih tednih stopnjuje pritisk na občinsko upravo, da bi se izpisala iz seznama občin, v katerih se bo izvajal zakon 38/01 za zaščito

svetovni gospodarski učinki, ki naj bi jih prinesel tak objekt, po drugi strani je pomanjkljivo posredovanje informacij, ki zadevajo socialni vpliv igralništva na teritorij in družbo, še posebno kar se tiče odvisnosti, vpliva mamil in prostitucije. Tudi se ne more spregledati dejstva, da bo taka struktura resno pogojevala razvoj gospodarskega modela. Nevarnost je, da bo ta model vedno bolj odvisen od megazabavišča, kar je skrb vzbujajoče. SSO je mnenja, da bi v celotnem procesu morali biti direktno udeleženi občani sami.

Zgodba iz današnjih dni Utripajoče duše 11.

V zadnjih časih Matjaž ni hotel več biti umetnik svojega življenja. Lahko rečemo, da je iskal neko pot. Vendar ni iskal poti, ki bi ga privedla do želje, da bi njegovo življenje polagoma postajalo umetniško. Minilo je že nekaj časa, odkar se je odločil, da svojega življenja ne bo več vzel v roke. Ni ga hotel več modelirati, kakor modelira kipar, pri ustvarjanju, svojo umetniško. Kipar skuša dajati svojemu kipu estetsko obliko. Tudi Matjaž, če bi želel, bi lahko šel naprej skrbel, kot je to storil do nedavnega, da bi bilo njegovo življenje izoblikovano, kot je izoblikovan kip pravega kiparja. Toda trenutno Matjaž ni hotel biti kipar. Svojega življenja ni hotel modelirati, morda zato, ker je bil prepričan, da biti kipar mu ni všeč. Ali zato, ker se mu je, žal, trenutno, njegovo življenje tako gnusilo, še več, kot so se mu gnusili vsi, ki so bili okrog njega.

Matjaž je iskal iluzorni užitek v tistih svetovih, ki so neresnični. Zanj pa so bili tisti neresnični svetovi pravi svetovi, svetovi, v katerih se je, predvsem v zadnjih časih, odkar se je pogosto družil z Bojanom, vsaj navidezno, dobro znašel, in še posebno takrat, ko je bil na potovanjih.

Tudi v teh trenutkih je bil Matjaž na potovanju. Veselo in sproščeno je jahal na mehkem hrbtu snežnobelega galeba, ki je bil neverjetno velik. Galeb bo letel visoko nad Atlantskim oceanom, kot če bi sledil ravni precizni premici. Pripeljal ga bo v Združene države. Kako je bilo prijetno leteti na njegovem hrbtu! Ni bilo absolutno potrebno, da bi se Matjaž držal galeba. Bil je, kot da bi bil popolnoma prilepljen na galebov hrbet, kot

da bi se bilo njegovo telo združilo z galebom telesom. Eno telo ... Sedaj je potoval dalje in mislil, da se je med potovanjem nad Atlantskim oceanom združil z galebom in mu je bilo prijetno, zelo prijetno... "Boris, kje je Matjaž? Ni se še vrnil domov!" se je nenadoma oglašila Matjaževa mati, ki ji ni uspelo zaspati. Prižgala je svetilko, ki jo je imela na nočni omarici. "Bo s prijatelji," je zaspano odgovoril Matjažev oče, kot da bi ga sinova odsotnost ne skrbela preveč. "Boris, je pozno, zelo pozno!" je pripomnila žena in gledala

"Ne kriči, Nora, boš zbudila Ivana!" se je mož jezil na ženo. Nora pa si v tistem trenutku za sina ni dajala miru.

"Boris, kje je Matjaž, kje je Matjaž? Si ga slišal? Je kaj klical?" Matjažev oče ni bil sploh v skrbeh.

"Nora! saj mu ne manjka denarja v žepu, bo že prišel!" Matjaževa sestra se je oglašila iz svoje sobe, v kateri je, na polički, svetila lučka, ki je imela obliko zvezde repatice. Mati ji jo je bila nastavila, da bi deklince, ponoči, ne bilo strah teme. Slišala je zaskrbljeno mamo in njene nogice so boste hitro pri- tekle v sobo staršev.

"Mama, mama, kje je Jaž?" Mati jo je stisnila k sebi, nekoliko anksiozno, zaradi skrbi, ki jih je imela za sina.

"Spi, Ivana, Jaž bo prišel."

Potem ko je Matjaž končal svoje potovanje, se je nenadoma znašel v temnem parku pred železniško postajo. Sedel je polzleknen na klopi, na kateri je bilo polno drobtin.

Nočna ptičica se je približala Matjažu ter kljuvala drobtinice, eno za drugo. Matjaževe oči, izmučene in utrujene od potovanja, niso imele ne moči ne volje, da bi pogledale čudovito nočno ptičico. Blizu Matjaža je stala pol-prazna pločevinka piva.

Na tleh je nedaleč od ptičice ležala brizgalka, ki jo je Matjaž, nekaj časa prej, držal v desni roki in si je priprano vbrizgnil v žilo ...

nikakršnega snežnobelega galeba, temveč pogubno črnega. Oglasil se je Matjažev oče.

"Molčita, jutri jaz moram v službo!"

"Ne, mami, jaz hočem Jaža!" je nekoliko sramežljivo in jokavo rekla materi Matjaževa sestra. "Ja, tudi jaz hočem Jaža, Ivana!" se je pogumno oglašila Nora in hčerkico močno stisnila k sebi.

/ dalje
Elena Cerkevnič

NOVI GLAS

GLAVNI UREDNIK Andrej Bratuž - ODGOVORNI UREDNIK Jurij Paljk
Izdajatelj Zadruga Goriška Mohorjeva - Predsednik dr. Damjan Paulin
Registriran na sodišču v Gorici 28.1.1949 pod zaporedno številko 5

Uredništvo v Gorici: Piazza Vittoria-Travnik 25, 34170 Gorica, tel. 0481 550330, faks 0481 548808, e-mail gorica@noviglas.it
Uredništvo v Trstu: Ulica Donizetti 3, 34133 Trst, tel. 040 365473, faks 040 775419, e-mail trst@noviglas.it
Uprava: Piazza Vittoria-Travnik 25, 34170 Gorica, tel. 0481 533177, faks 0481 548276, e-mail uprava@noviglas.it
www.noviglas.it

TISK: Centro Stampa delle Venezie Soc. Coop. a.r.l., Via Austria, 19/B - 35129 Padova PD, tel. 049 8700713 - faks 049 8073868, e-mail cdascv@libero.it

LETNA NAROČNINA: Italija 45 evrov, Slovenija 48 evrov, inozemstvo 85 evrov - Poštni tekoči račun 10647493

OGLAŠEVANJE: Oglaševalska agencija Tmedia, ul. Malta 6 - Gorica, ul. Montecchi 6 - Trst. Brezplačna tel. št. 800 129452, iz Slovenije in tujine 0039 0481 32879. E-mail advertising@tmedia.it

Jamčenje zasebnih podatkov: v smislu zakonskega odloka št. 196/03 (varstvo osebnih podatkov) jamčimo največjo zasebnost in tajnost za osebne podatke, ki so jih bralci posredovali Novemu glasu. Bralci lahko brezplačno zaprosijo za spremembo ali izbris podatkov, ki jih zadevajo, kakor tudi izrazijo svoje nasprotovanje rabi letih.

Novi glas je član Združenja periodičnega tiska v Italiji USPI in Zveze katoliških tednikov v Italiji FISC

Izdajanje našega tednika Novi glas podpira tudi Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
Tednik Novi glas prejema neposredni državni prispevek v skladu z zakonom 7.8.1990 št. 250

To številko smo poslali v tisk v torek, 25. septembra, ob 14. uri.

Najti je treba rešitve

Razmere na našem planetu so resne

Protokol, ki so ga podpisali na Japonskem v Kyotu leta 1997, je zahteval, da vse bogatejše države do leta 2012 znižajo emisije toplogrednih plinov (ogljikov dioksid, metan, dušikov oksid, CFC in ozon) za šest odstotkov glede na izpuhe iz leta 1990. Države podpisnice Protokola so se trudile, da bi prišlo do zaželenega rezultata, vendar ni bilo pričakovanega uspeha. Medtem je namreč naraslo in še narašča število držav, ki napredujejo z izredno hitrostjo in bodo kmalu krive za polovico vseh izpustov kvadratnih plinov. Te napredujoče države, med katere spadata predvsem Kitajska in Indija, bi se morale tudi aktivno vključiti v globalno prizadevanje za znižanje količine plinov, ki v biosferi povzročajo pojav tople grede. Po Protokolu je bilo mišljeno, da se bo z določenim znižanjem toplogrednih plinov dosegla še njihova stabilizacija v biosferi. Samo

z znižanjem emisije pa kaže, da se ne bo dalo rešiti tega ekološkega problema: treba je določiti tudi tisto koncentracijo toplogrednih plinov, ki naj bi se

ne presejala. Stabilizacija naj bi bila pod tisto mejo, ki postane škodljiva za življenje. Dosegli pa je ne bomo leta 2012, kot je načrtoval Protokol.

Znanstveniki so namreč opazili, da se spremembe dogajajo hitreje in bolj intenzivno, kot so napovedovali v poročilu leta 2001. Tako lahko zagotovo pričakujemo nadaljnje naraščanje temperature, in sicer za 0,2 stopinje Celzija vsakih deset let, dvig globalne temperature do konca stoletja pa je odvisen od človekovega ravnanja. V najboljšem primeru bo ta narasla za 1,8 stopinje. Če se bodo izpuhi toplogrednih plinov nadaljevali z

enakim tempom kot do sedaj, se bo v povprečju temperatura povečala za 4 in v skrajnem primeru za 6,4 stopinje Celzija. Že danes je jasno, da imajo podnebne spremembe veliko večje razsežnosti, kot so pričakovali. Svet se je povezal tudi na ta način. Zaradi onesnaževanja v razvitih državah zahodne Evrope in ZDA se je drastično spremenilo podnebje v podsaharski Afriki. Sušam je zaradi izostanka padavin sledila lakota. Tako smo čisto konkretno za lakoto v Afriki krivi tudi mi. Da bo treba nekaj korenito spremeniti, so spoznali tudi v ZDA, kjer se do sedaj uradno niso vključevali v mednarodna prizadevanja za izboljšanje okolja. Nevarnosti za človeka in okolje se občutijo, ko naraste koncentracija ogljikovega dioksida v zraku preko 450 ppm (delčekov na milijon); trenutno ga je 370 ppm. Po sedanjem trendu porabe energetskih virov, deforestacije in rasti industrije nas bi tja pripeljalo verjetno koncu tega stoletja. Posledice bi bile katastrofalne: polarni led bi se stopil, zvišala bi se gladina oceanov, slabe letine, več bolezenskih okužb in prisotne bi bile potencialne nevarnosti na ekosisteme. Svetovna družba bi torej morala dobiti soglasje, da stabilizira vse toplogredne pline v intervalu med 450 in 550 ppm. Ta cilj bi se dalo

doseči šele ob koncu tega stoletja. Letošnjega zasedanja Mednarodnega sveta za klimatske spremembe se je udeležilo več kot štiristo znanstvenikov in članov delegacij iz sto tridesetih držav. Vse države, prisotne na tem zasedanju, so se obvezale, da bodo poskrbele za ukrepe proti onesnaževanju biosfere. Sprejeli so tudi sklep, da morajo do konca tega stoletja doseči stabilizacijo toplogrednih plinov v ozračju, z znanstvenimi analizami bo pa treba dosežke periodično monitorirati. Pri udejanjanju teh sklepov se pa stvari nekoliko zataknejo, saj na zadnjem srečanju G8 v Nemčiji je predstavnikom uspelo se dogovoriti le za polovično znižanje toplogrednih plinov do leta 2050, za stabilizacijo teh pa ni bilo soglasja. Vlade vseh držav, vključno z novimi industrijskimi velesilami, se bodo morale še dogovoriti za strategije, ki bi bile najboljše za dosego ciljev, ki so si jih zadale. To bo sprožilo tržne spodbude za znižanje emisij škodljivih plinov, potenciranje znanstvenega raziskovanja na področju porabe primerne vrste energije in prenos novih tehnologij iz bogatih držav na revne. Te strategije nas bodo gotovo manj stale, kot pa če nič ne naredimo.

Marija Ščuka-Kerže

Mama, zlata mama!

Vedno več Italijanov se po ločitvi vrača k mami

V Italiji se odstotek zakonskih zvez, ki se končajo z ločitvijo, povečuje, hkrati pa se vedno več ločenih moških po razpadu zakona zateče nazaj pod varno okrilje svoje matere. Vsak peti

Italijan se tako po ločitvi vrne v domače ognjišče, je poročala STA. "Ločeni moški pogosto nimajo druge izbire; običajno izgubijo stanovanje, ki ga sodniki največkrat dodelijo njihovim nekdanjim soprogam in otrokom. Zaradi plačevanja preživnin pa ostanejo brez sredstev za nakup novega stanovanja, tako da je vrnitev k staršem edina rešitev," ocenjuje italijanski demograf Massimo Livi Bacci, ki je še dodal: "Izvorna družina je za Italijana opora. V Italiji še vedno obstaja velika solidarnost med generacijami. Družinske vezi so zelo močne. Družine tudi večinoma finančno pomagajo ločenim ženskam." V Italiji se je število ločitev v zadnjih letih podvojilo, odstotek pa je še posebno velik na severu države.

Pohodništvo nekoliko drugače (2)

Z "mladičem" na hrbtu po Zreškem Pohorju in okolici

Nedelja je bila pravi dan za naskok na Roglo. Resda je bilo parkirišče pred hotelom Planja zabasano in je vse naokrog mrgolelo nedeljsko razpoloženih sprehajalcev in počitnikovalcev, kar nama z Jano običajno ni najbolj všeč, a če je bila to cena za lepo vreme, sva jo rade volje plačala in dodala še mastno napitnico. "Samo, da bo Natan O.K.!" je bil najin moto. Zaradi slabe vesti, ki naju je grizla še od prejšnjega večera, sva ga za tokratni izlet oblekla kot medveda. Rogla se seveda nahaja približno 1100 metrov nad Zrečami, tako da nisva niti najmanj pretiravala, kar se je med potjo samo še potrdilo. Fantina je dobil čez plenice najprej zimске žabe, ki so mu šle še komaj gor, in debel spodnji del trenirke. Zgoraj je imel majico s kratkimi in dolgimi rokavi, volneno jopico in debel zgornji del trenirke s kapuco. Na stopalca sva mu obula še en par toplejših nogavičk in sandale (čevljev mu še nisva kupila), čez vse to in precej nad kolena pa so prišle še Janine tople pohodniške nogavice. Pa trak čez ušesa, seveda.

Stlačiti v vse omenjeno odetega Natana v nahrbtnik je bila tudi prava umetnost. Trakov je bilo treba nekoliko zrahljati, in ker je tistih varnostnih zaponk na otroškem nahrbtniku cel kup, je bilo potrebnega kar nekaj časa, da se to uredi. Natan je medtem besno brcal in sitnaril, kar počne vedno, ko ga staviva noter. Če se ne bi takoj, ko je na hrbtu, vsakič nasmehal do ušes, bi ga v rugzak niti ne silila, a tisti nasmeh in dobra volja ob ritmu hoje povesta vse. Mali v nahrbtniku uživa. Zanimivo mu je in udobno. Dovolj udobno, da ga med vsakim neko-

se prek sedla Komisija in Ostroušice ponovno povzpela do hotela Planja. Seveda so me ostale, daljše, napornejše in zato zanimivejše poti vlekli kot magnet, a tokrat je šlo za družinsko navezo in tisto nekaj, kar sem nosil na hrbtu, je razmagnetilo vse želje po samopotrjevanju. V predstavitvi izbrane poti je pisalo, da je dolga 6 kilometrov in zahteva uro in pol hoje. Naša "ekspedicija" je za krožni obhod potrebovala dobre tri ure. Že po petnajstih minutah hoje smo prišli do razglednega stolpa. Tam me je ponovno zavedla do nedavnega veljavna "solo" filozofija. Brez pomislekov sem se začel z Natanom na hrbtu vzpenjati po krožnih stopnicah. Jana je ostala s fotoaparatom v rokah na trdnih tleh.

Nekje na polovici stolpa sem naenkrat pomislil, da je takšno vzpenjanje z mladičem na hrbtu precej drzno in neodgovorno. "Kaj če popusti kateri od paskov, kaj če se mali sunkovito nagne v eno stran, kaj če..." mi je začelo šibati po glavici. Varovalna ograja se mi je zdela

bilo zelo živahno. Malo najbrž tudi zato, ker se da do omenjenega doma brez težav pripeljati z avtomobilom. Natan je tam prvič v življenju videl osla (takega na Štirih nogah, da ne bo pomote - onih na dveh nogah je srečal že kar nekaj), a sva bila nad tem bistveno bolj navdušena midva z Jano, ki sva iz tega naredila cel dogodek. Kakorkoli že, bil je lep osel. Kratka in šibka ploha nam ni zagrenila življenja. Ker smo s hojo nadaljevali skozi gozd, je bila dovolj že strehica, ki ščiti pred sončnimi žarki, in mali je bil O.K. Po Janinem poročanju je z zanimanjem opazoval okolico, ki je bila nekaj posebnega zaradi neverjetnega števila mravljišč. Metrske kupole, prave metropole mравel so rasle povsod okoli nas. "Če tu padeš in obležiš, so te do večera samo še kosti," je rekla Jana in tiho sem se strinjal. Od najnižje točke pri Mašinžagi smo se začeli vzpenjati in počasi vračati nazaj proti izhodišču krožne poti. Resda je bila

kratka in edina od osmih, ki nam jo je uspelo prehoditi, a občutek, kako izgledata Zreško Pohorje in Rogla, smo pa vseeno dobili. Ob vrnitvi se je Vitarin prtljažnik med novim, nekoliko močnejšim nalivom spremenil v previjalno mizico, in ko je bila ritka čista in suha, smo se odpeljali še proti dobrih dvajset kilometrov oddaljenemu Črnemu jezeru. Tam nas je čakalo še trideset ure hoje v obe smeri, ki je bila zanimiva predvsem zaradi podlage, šotnega barja, in zaradi lepo urejene poti, ki je obiskovalce vodila po lesenih deskah, da se jim (nam) ne bi med hojo preveč udiral v mehka tla, pa tudi zato, da edinstvene naravne podlage ne bi preveč poškodovali. Na obrežju Črnega jezera smo srečali nam podobno, a številnejšo družino. Oče je najmlajšo, še ne deset mesecev staro punčko prenašal v nahrbtniku, zraven mame pa sta korakali dve starejši, že soloobvezni sestrici. Malo smo poklepali o pohodništvu z malimi otroki, izmenjali nekaj vljudnostnih vprašanj, potem pa smo se vsak po svoje posvetili temu, zaradi česar smo prišli, opazovanju jezera in njegove okolice. Zdravo in bohotno rastlinje je v različnih odtenkih zelene barve z vseh strani objema-

lo zamolklo temno gladino jezera. Mir in tišina. Za naša, onesnažena zrakava vajena pljuča že kar strupeno čisto ozračje. Vsekakor vredno obiska. S sprehodom nazaj do avtomobila so se naše prve skupne pohodniške počitnice zaključile. Nekoliko jih je pokvarilo slabo vreme, a vseeno smo obkljukali tri pohodniške poti, kar za štiri dni niti ni malo, če prištetem še dva daljša sprehoda in regenerativno namakanje v vroči vodi tamkajšnjih term, pa smo skoraj že presegle pričakovanja. Mulo se je izkazal za potrpežljivo pohodniško bitje, kar mi veliko pomeni, saj bo večina naših dopustov in počitnic tudi v prihodnje zelo podobnih tem, uspešno zaključenim. Daleč od množic, last minute, ali inclusive, itd. ponudb in čim bližje naravi, ohranjanju stika s samim sabo. Vsaj do Natanove zgodnje pubertete (to je baje zdaj že tam okoli devetih let), ko si bom lahko naravno in stik s samim sabo verjetno nekam vtaknil, in ko se bo treba prilagoditi njegovim novim željam in potrebam. Le kaj bo za devetletne mulce "in" čez devet let?

/konec
Nace Novak

